

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1433

гр. София, 15.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 108-МИ СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: М.ВЛ.М.К.

като разгледа докладваното от М.ВЛ.М.К. Частно наказателно дело № 20241110205177 по описа за 2024 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 243, ал. 4 НПК.

Образувано е по депозирана жалба от М. М. Д. срещу постановление на прокурор при СРП от 19.02.2024 г. за прекратяване на наказателното производство по ДП № 228 ДПИП – 15058/2022 г. по описа на 04 РУ-СДВР, пр. пр. № 47666/2021 г. по описа на СРП, образувано и водено за престъпление по чл. 309, ал.1 НК.

В жалбата се твърди, че разследването по делото е проведено непълно и едностранно, като изводите на прокурора са направени при непълнота на доказателствата. Твърди се, че разпитаните свидетели – служители на „Ю.“ ООД се в служебна зависимост от дружеството и не биха признали, че първата страница на договора, сключен между дружеството и жалбоподателя е подменена. Застъпва се тезата, че разпитът на свидетеля Илия Димитров е непълен, не са разпитани други шофьори, сключили договор с посоченото дружество, нито е назначена повторна или тройна СГЕ, която да даде отговор на въпросите, на които изготвената по досъдебното производство такава не е успяла. От съда се иска отмяна на постановлението за прекратяване на наказателното производство и връщане на делото на СРП със задължителни указания.

Настоящият съдебен състав като се запозна с жалбата и

материалите по делото намери следното:

Жалбата, макар и насочена срещу подлежащ на съдебен контрол акт е подадена от лице без активна процесуална легитимация да обжалва постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство, поради което се явява процесуално недопустима и следва да се остави без разглеждане.

Разпоредбата на чл. 243, ал. 4 от НПК посочва кръга на лицата, легитимирани да обжалват постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство. Това са обвиняемият, пострадалият или неговите наследници и ощетеното юридическо лице. В процесния случай жалбоподателят М. М. Д. не се явява пострадало лице по смисъла на чл. 74 от НПК. Досъдебното производство № 228 ДПИП – 15058/2022 г. по описа на 04 РУ-СДВР, пр. пр. № 47666/2021 г. по описа на СРП е образувано за престъпление по чл. 309, ал.1 НК. Систематичното място на престъплението по чл. 309 от НК е в глава IX на НК - „Документни престъпления”. Безспорно установено в съдебната практика и в теорията е, че престъпните състави на документните престъпления накърняват сигурността на документооборота, „реда и правна сигурност на документирането, подриват общественоправната функция, която се възлага на документа, затрудняват дейността на държавните и обществени органи и организации, създават усложнения в отношенията между организациите и гражданите.” (ППлВС № 3/23.03.1982), а не правата на отделните граждани, които биха могли да възникнат по повод тези документи. Правилното отграничаване на обекта на документните престъпления е определящо за отговора на въпроса дали може да има пострадало лице от този вид престъпления. Възможно е в някои случаи наред с увреждането на правната сигурност на документирането, да бъдат увредени и други правно защитени права и интереси, като например правото на собственост, облигационни права, нематериални права на различни граждани. Доколкото обаче допълнително настъпилите вреди не са съставомерни и не произтичат от престъпното деяние в тесен смисъл, те не могат да обосноват качеството на пострадал респ. ощетен юридическо лице от документните престъпления, в който смисъл е и константната съдебна практика на върховната съдебна инстанция. Следователно постановленията за прекратяване на наказателни производства, образувани за документни

престъпления, могат да бъдат обжалвани единствено от лицето, привлечено като обвиняем (каквато процесуална фигура в настоящия случай няма конституирана), а при неизвестен извършител не съществуват легитимирани лица, които да имат законно признато право на жалба. С оглед изложеното депозираната от М. М. Д. жалба срещу постановление на прокурор при СРП за прекратяване на наказателното производство изхожда от нелегитимирано да обжалва лице, нямащо признат правен интерес от обжалване, поради което се явява недопустима и следва да се остави без разглеждане.

В процесния случай правната защита на жалбоподателя може да бъде реализирана по реда на вътрешноинстанционния ред за проверка на постановленията в рамките на прокуратурата по чл. 200 от НПК. Този извод се формира по аргумент от по-силното основание по чл. 243, ал. 10 от НПК, в чиято хипотеза е предвиден горестоящ прокурорски контрол върху постановленията за прекратяване на наказателното производство, когато те **не са били обжалвани** пред съда. Оттук следва, че постановленията за прекратяване на наказателни производства, по които не съществуват лица с право на жалба по чл. 243, ал. 4 от НПК, също могат да бъдат атакувани пред горестоящата прокуратура, защото тя има правомощия и служебно да се самосезира за проверка на правилността им. Ето защо при преценка от страна на жалбоподателя същият може да обжалва постановлението за прекратяване на наказателното производство пред Софийска градска прокуратура.

Мотивиран от горното Софийски районен съд, НО, 108 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на М. М. Д. срещу постановление на прокурор при СРП от 19.02.2024 г. за прекратяване на наказателното производство по ДП № 228 ДПИП – 15058/2022 г. по описа на 04 РУ-СДВР, пр. пр. № 47666/2021 г. по описа на СРП, образувано и водено за престъпление по чл. 309, ал.1 НК.

Определението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

Да се изпрати препис от определението на СРП и на жалбоподателя М. М. Д. на посочения в жалбата съдебен адрес.

Съдия при Софийски районен съд: _____